

СУЧАСНІ МЕТОДИ УСУНЕННЯ БУЛІНГУ СЕРЕД УЧНІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

В наш час булінг залишається актуальною проблемою, від якої нікуди заховатися дитині. Майже кожна людина в тій чи іншій мірі, в дитинстві, стикалися з булінгом. Нажаль, мало хто отримав належну психологічну підтримку. Булінг завдає значної шкоди дитині на все її подальше життя. Адже той, хто потерпав від нього в дитинстві, більш схильний до розладів психічного здоров'я, депресій та суїцидальних нахилів. В той же час булери можуть перейти на інший бік закону та продовжувати свою агресію впродовж всього життя.

Булінг – ніщо інше як акт систематичного насильства, і це потрібно завжди пам'ятати. Булерами часто стають діти, яким не вистачає уваги і поваги дорослих, ті кому нічого не забороняють, і, відповідно, відсутній авторитет батьків, невпевнені в собі діти з гарним фізичним розвитком, діти які були свідками чи жертвами насильства в сім'ї [1].

Метою даною статті є ознайомлення зі способами подолання булінгу серед дітей як вчителями, так і батьками. Цю проблему досліджувало багато людей, Т. Алексеєнко, З. Болюк, А. Бугайчук, Г. Єфремова, Г Коваль та інші, і організації UNICEF Ukraine, The World Association for the School as an instrument of Peace та інші.

Допомогти дітям можна, та для цього потрібна повна співпраця батьків з педагогами, адже просто сказати «дай здачі» не достатньо, потрібно серйозно і уважно вислухати скарги дитини, та відповідно серйозно поставитися до цього.

Вчителям не можна намагатися показати свою фізичну чи авторитарну силу, це тільки спонукає булера до більш агресивних дій. Діти не мають боятися вчителя, адже просити допомогти людину, яка викликає в них страх вони точно не стануть, швидше терпітимуть і страждатимуть.

Якщо до Вас звернулася дитина з такою проблемою – ніколи не ігноруйте це і не пускайте на самотік, дайте їй декілька простих порад:

- ігнорувати булера. Адже в більшості випадків кривдники тільки й чекають на емоційну реакцію. Дати дитині зрозуміти, що це не боягузтво, а стриманість і велика сила волі;

- якщо ж ігнорувати не має можливості – спробувати перевести конфлікт в жарт, ще досить сильно дезорієнтує кривдника, і момент буде втрачено;

- не злитися і не гніватися, адже це саме те, чого добиваються кривдники;

- подружитися з дітьми які не ставляться агресивно, це дозволить отримати певний прихисток в компанії без нападок;

Якщо дитина довірилася батькам і сказала про нападки в школі – ніколи не можна говорити «розбирайся сама», «дай здачі». Краще сказати наступне:

- твоєї вини в цьому не має – так дитина відчує, що ви не звинувачуєте її в цьому;

- добре, що ти про це сказав, адже це може трапитися з будь-ким – цим дасте зрозуміти що вона не одна така, і відповідно проблема не в ній;

- ти в цьому не винна – закріпить її впевненість в тому що проблема не в ній;

- я вірю тобі – дитина довіриться вам, адже впевниться що ви на її боці;

- нагадайте що ви любите її, і пошукаєте інформацію про тек як можна тактовно допомогти (це дасть надію на майбутнє).

Через невеликий проміжок часу поцікавтесь, чи вирішилась проблема. Якщо проблема все ще актуальна – поспілкуйтеся з класним керівником, при необхідності – із завучем чи директором школи, написавши і зареєструвавши заяву офіційно, оскільки

керівництво школи несе відповідальність за створення комфортних і безпечних умов навчання кожної дитини [2].

У школі учитель є головним інструментом протидії булінгу. Та для подолання булінгу потрібна всебічна підтримка батьків, керівництва школи, колег та місцевих органів влади. Для успіху в цій не легкій справі знадобиться:

- єдина мета і розуміння, що неприйнятне насилля, цькування та дискримінація у будь-якій його формі;
- знання про види і способи булінгу, методику їх подолання;
- який вплив це створює на дітей, та як може відобразитися в майбутньому;
- скласти короткі і чіткі правила гарного тону в класі, а не правил заборон, разом із учнями;
- замість покарання – необхідність проведення бесід з учнями, щоб вони чітко розуміли наскільки це погано, і які з цього можуть бути наслідки, і ні в якому разі не спрямовувати негатив в бік учня;
- на цькування та насильство потрібно реагувати негайно;
- розібратися в проблемі, вислухавши обидві сторони, підтримати потерпілого, обговорити з кривдником чому він це зробив. В обов'язковому порядку залучити психолога до бесіди;
- до учнів потрібно донести, що пасивне спостереження за знущаннями та бійками тільки спонукає кривдника це робити, і, якщо нічого не робити, то наступного разу на місці постраждалого можуть опинитися спостерігачі;
- необхідно проводити у вільній формі заняття для закладення фундаменту мирного розв'язку конфліктів, та ефективних навичок спілкування [3].

Отже, булінг побороти можливо, та для цього потрібна співпраця всіх сторін, і головне – приклад з сім'ї, адже виховання, норми поведінки та навички спілкування формуються з самого народження, з головних прикладів – батьків та найближчих родичів.

Список використаної літератури

1. Г. Єфремова Причини та наслідки шкільного булінгу [Текст] / Г. Єфремова // Педагогічна майстерня. – 2018. – № 1. – С. 37-42.
2. Булінг в українських школах. Дослідження UNICEF Ukraine [Текст] // Директор школи. – 2017. – січ. (№ 1/2). – С. 7-11.
3. Закон України від 18.12.2019 року № 2657-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)».

Марина Рудницька

РОЛЬ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ У РОЗВИТКУ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Останнім часом все частіше і частіше у сфері вищої освіти України застосовується поняття «інтернаціоналізація». Інтернаціоналізація вищої освіти – це процес систематичної інтеграції міжнародного компонента в освітньо-виховну, науково-дослідницьку та громадську діяльність вищих навчальних закладів.

Відповідно до Стратегії Мобільності Європейського Простору Вищої Освіти 2012 року, країнам рекомендовано розробити та впровадити національні стратегії інтернаціоналізації та мобільності. Зважаючи на прагнення та намагання університетської спільноти до розвитку процесу інтернаціоналізації вищої освіти, обґрунтованою є розробка національної стратегії інтернаціоналізаційного процесу, що на сьогодні відсутня в Україні.